

filmoteca

Judit Pellicer

Periodista

juditpellicer@gmail.com

Questo mondo non mi renderà cattivo

Questo mondo non mi renderà cattivo

[Aquest món no em farà mala persona] és la segona sèrie animada del dibuixant italià Zerocalcare. Els sis capítols que la conformen neixen d'una premissa molt actual: què passa quan en un barri s'obre un centre de refugiats? A partir d'aquí, explora com l'extrema dreta instrumentalitza aquest fet, la passivitat de les administracions, com reacciona el veïnat i, sobretot, què passa quan tens amics, veïns, coneguts i familiars en bàndols oposats.

L'artista construeix la seva obra al voltant de les vivències del seu protagonista homònim, mitjançant el qual canalitza les seves experiències i visió del món. En tot moment veiem una versió exagerada i deformada del mateix autor que es presenta com a neuròtic i un punt antisocial. Ell que és obertament antifeixista i lligat al teixit del seu barri obrer de la perifèria de Roma, comença enfrontant el conflicte amb una convicció ferma. Tanmateix, la visió en blanc i negre que té sobre qui està a l'altra banda de la trinxera es trenca quan descobreix que un vell amic de l'adolescència és entre les files neonazis.

Zerocalcare és un mestre de la narració, que conjuga l'humor i la reflexió de forma impecable, però també destaca per la seva capacitat d'assenyalar els seus punts febles i humans: des del sentiment de culpa per tenir una vida acomodada gràcies a l'èxit professional, els remordiments de no haver estat prou present en la vida del seu amic o la por de posar el cos per defensar allò que considera just. El protagonista no és un heroi infranquejable, és una persona vulnerable que s'enfronta amb el món com pot.

Aquesta batalla no la viu sol. Malgrat que el conflicte intern d'en Zero és el motor de *Questo mondo non mi renderà cattivo*, la resposta no neix d'ell mateix, sinó que es construeix en comunitat. Són les converses amb els seus amics, els veïns o el seu antic company d'institut les que li permeten navegar pel món.

Quan es troba immers en un remolí de culpa, en el qual s'arriba a qüestionar si tothom no hauria caigut també en el parany de l'extrema dreta si hagués tingut unes circumstàncies similars a les de la seva vella amistat, el xoc de realitat arriba en boca

Zerocalcare es troba immers en un remolí de culpa en el qual s'arriba a qüestionar si, en determinades circumstàncies, tothom no hauria caigut també en el parany de l'extrema dreta

del seu millor amic. En el punt àlgid de la sèrie, aquest li recorda que ell mateix ha tingut una vida dura, però que mai ha cercat bocs expiatoris entre els qui estaven encara pitjor. Finalment, li etziba: «*Entenc el teu sentiment de culpa, però et creus que ets l'únic il·luminat que distingeix entre el bé i el mal?*».

Així, en Zero surt del seu núvol mental i mira el seu voltant. Hi veu persones del seu barri amb vides plenes i complexes que decideixen activament no caure en el verí de l'odi, que s'organitzen per lluitar-hi en contra, que sí que hi posen el cos i que assumeixen les conseqüències de fer-ho en un entorn repressiu. Però no és una sèrie de final rodó, perquè la vida tampoc no ho és.

Tot i veure el millor en els seus veïns que resisteixen a l'embat feixista en una manifestació desbocada, el protagonista s'adona que, de vegades, ets molt lluny d'aquells que un dia van ser part central de la teva vida. Malgrat compartir barri, cultura, educació i amistats. I, molt sovint, només queda poder acceptar-ho. No tot té una solució al nostre abast.

El gènere de l'animació pot despertar recels en alguns espectadors, però no deixa de ser una muralla autoimposada que impedeix gaudir de l'obra d'artistes com Zerocalcare. D'una sèrie que, amb un gran guió i to humorístic, no dubta a l'hora d'endinsar-se en les qüestions polítiques del dia a dia i d'assenyalar-nos les nostres contradiccions. ■

Questo mondo non mi renderà cattivo
Zerocalcare

2023